

Wyrok Sądu z dnia 24 października 2014 r. – Grau Ferrer przeciwko OHIM – Rubio Ferrer (Bugui va)(Sprawa T-543/12) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Bugui va — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy Bugui oraz wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy BUGUI — Względna podstawa odmowy rejestracji — Oddalenie sprzeciwu — Artykuł 76 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Istnienie wcześniejszego znaku towarowego — Nieuwzględnienie dowodów przedstawionych na poparcie sprzeciwu przed Izbą Odwoławczą — Swobodna ocena przysługująca izbie odwoławczej — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 — Artykuł 15 ust. 1 akapit drugi lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Postać różniąca się w elementach, które nie zmieniają charakteru odróżniającego]

(2014/C 439/36)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Xavier Grau Ferrer (Caldes de Montbui, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Carbonell Callicó)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: S. Palmero Cabezas i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM byli również, interwenienci przed Sądem: Juan Cándido Rubio Ferrer (Xeraco, Hiszpania) i Alberto Rubio Ferrer (Xeraco) (przedstawiciel: adwokat A. Cañizares Doménech)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 października 2012 r. (sprawy połączone R 274/2011-4 i R 520/2011-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Xavierem Grauem Ferrerem z jednej strony a Juanem Cándidem Rubiem Ferrerem i Albertem Rubiem Ferrerem z drugiej strony.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 11 października 2012 r. w sprawach połączonych R 274/2011-4 i R 520/2011-4.
- 2) OHIM pokryje własne koszty oraz koszty poniesione przez Xaviera Graua Ferrera.
- 3) Juan Cándido Rubio Ferrer i Alberto Rubio Ferrer pokryją swoje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 23.2.2013.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 października 2014 r. – Holistic Innovation Institute przeciwko REA

(Sprawa T-706/14 R)

(Środek tymczasowy — Projekty finansowane przez Unię Europejską w dziedzinie badań i rozwoju technologicznego — Decyzja o odmowie udziału w niektórych projektach — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak poszanowania wymogów formalnych — Niedopuszczalność)

(2014/C 439/37)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Holistic Innovation Institute, SLU (Pozuelo de Alarcón, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat R. Muñiz García)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA) (przedstawiciel: G. Gascard, pełnomocnik)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych (REA) z dnia 24 lipca 2014 r. o oznaczeniu ARES (2014) 2461172, wykluczającej skarżącą z udziału w projektach ZONeSEC i INACHUS.

Sentencja

- 1) *Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.*
- 2) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2014 r. – Arvanitis i in. przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i in.**(Sprawa T-350/14)**

(2014/C 439/38)

*Język postępowania: grecki***Strony**

Strona skarżąca: Athanasios Arvanitis (Rodos, Grecja) oraz 47 innych skarżących (przedstawiciel: Ch. Papadimitriou, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski, Rada Europejska, Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Europejski Bank Centralny, Eurogrupa

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie, że pozwani nie przyjęli przepisów w celu pełnego wykonania ogólnych zasad prawa Unii, a w szczególności dyrektywy dotyczącej pracy na czas określony w wyniku ich zwolnienia przez byłą spółkę Olympiaki Aeroporia, wymaganego na mocy decyzji Komisji Europejskiej, transponowanej do greckiego porządku prawnego ustawą nr 3717/2008;
- przyznanie skarżącym i wszystkim zwolnionym pracownikom byłej spółki Olympiaki Aeroporia, na mocy aktu prawa Unii – dyrektywy, rozporządzenia lub innego aktu prawnego Unii – mającego bezpośredni skutek, możliwości uzyskania odszkodowania, do jakiego mieliby prawo jako pracownicy etatowi z tytułu ich przymusowego zwolnienia z Olympiaki Aeroporia, oraz
- zasądzenie odszkodowania w wysokości 300 000 EUR na mocy aktu prawa Unii – dyrektywy, rozporządzenia lub innego aktu prawnego Unii – mającego bezpośredni skutek na rzecz każdego ze skarżących z tytułu zakłóceń, obaw, poważnego naruszenia praw podstawowych oraz przedwczesnego zakończenia życia zawodowego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi, skarżący podnoszą dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: ustawa nr 3717/2008 przewidująca zamknięcie Olympiaki Aeroporia oraz zwolnienie wszystkich pracowników tymczasowych stanowi akt Unii sensu stricto, który został zasadniczo narzucony przez instytucje Unii, w szczególności EBC i Komisję Europejską, a wszystkie środki ustawodawcze zostały przyjęte przez rząd grecki zgodnie z zaleceniami, a w szczególności w następstwie decyzji Eurogrupy, ECOFIN, EBC i Komisji Europejskiej.
 2. Zarzut drugi: brak zrównania zwolnionych pracowników tymczasowych zatrudnionych w byłej spółce Olympiaki Aeroporia z etatowymi pracownikami Olympiaki Aeroporia zatrudnionymi na czas nieokreślony oraz brak wyraźnego odszkodowania dla tych pracowników w chwili zwolnienia spowodowało powstanie po ich stronie bezpośredniej, osobistej i poważnej szkody oraz pozbawiło ich możliwości korzystania z przysługujących im praw podstawowych.
-